

Was ihr wollt enfangat

Oriol Puig Taulé

Was ihr wollt (Nit de reis), de William Shakespeare [traducció a l'alemany de Thomas Brasch]. Direcció: Michael Thalheimer. Escenografia: Olaf Altmann. Vestuari: Katrin Lea Tag. Música: Bert Wrede. Repartiment: Michael Benthin (Malvolio), Matthias Bundschuh (Maria), Ingo Hülsmann (Olivia), Alexander Khuon (Orsino, Herzog von Illyrien), Niklas Kohrt (Sir Andrew Bleichenwang), Stefan Konarske (Viola), Mirco Kreibich (Sebastian), Peter Pagel (Ein Kapitän, Violas Freund / Antonio, Kapitän), Michael Schweighöfer (Narr), Bernd Stempel (Sir Toby Rülps). Músic: Arne Jansen. Estrenada el 28 d'agost de 2008 al Deutsches Theater «im Zelt».

Al Deutsches Theater s'hi estan realitzant en l'actualitat una sèrie d'obres, de reformes i millores tècniques i arquitectòniques de la sala principal, i per poder continuar oferint al públic berlinès l'àmplia oferta del seu extensíssim repertori (com no podia ser d'altra manera a Alemanya), s'ha instal·lat una gran carpa de circ a la plaça del davant del teatre, vet aquí la cuea Deutsches Theater "im Zelt".

Si l'*Hamlet* d'Ostermeier era arrebossat (vegeu la crítica següent a aquesta), el *Was ihr wollt* (Twelfth night or what you will / Nit de reis o el que vulgueu) és pròpiament un fangar, ja que l'escenari és una tarima semicircular de fusta plena, literalment, de fang, a més, ben moll. Des del moment que el primer personatge de l'obra posa un peu a terra, el clapoteig del fang es converteix en l'element sonor prin-

cipal de l'espectacle, que servirà per donar tocs de comicitat (a dotzenes) i, també, de dramatisme (sempre paròdic) a la que és una de les comèdies d'inspiració pastoral més rodones de William Shakespeare. La Illyria proposada per Michael Thalheimer no és tan idíl·lica com el seu nom indica, sinó més aviat tot el contrari: un fangar inhòspit on es fa difícil caminar-hi, no hi ha absolutament res i, a més, hi plou força. Com a les posades en escena dels temps de Shakespeare, l'absència d'escenografia i d'elements d'utilitatge, l'espai únic i reduït i el caràcter més «popular» d'aquesta carpa temporal del Deutsches Theater ens permeten un apropament molt més directe, sense interferències, al text original, apostant per un llenguatge escènic d'altra banda molt semblant al de l'època elisabetiana. Les escenes s'interpreten gairebé

■ Alexander Khuon a *Was ihr wollt* (Nit de reis), de William Shakespeare. Direcció: Michael Thalheimer.
Deutsches Theater, Berlín, 28 d'agost de 2008.
(Deutsches Theater.)

sempre frontalment, moltes vegades amb els dos actors parlant entre ells però mirant descaradament al públic, i gràcies a l'excel·lent nivell interpretatiu de tota la companyia i a la saviesa escènica de Thalheimer, el ritme de l'espectacle és l'ideal, i la comèdia flueix com sempre hauria de ser: de forma àgil, joiosa i imprevista. La companyia, integrada per deu intèrprets masculins que, emulant el teatre elisabetià, interpreten també els papers femenins, és un homogeni grup d'actors d'alt nivell, on sobresurten especialment (que ja és dir,) Ingo Hülsmann (Olivia), Stefan Konarske (Viola) i Bernd Stempel (Sir Toby). L'espectacle compta amb la música en directe del guitarrista Arne Jansen, que interpreta una sèrie d'acompanyaments musicals que serveixen de fons o comentari de l'escena (i que ens recorda immediatament a Die Massnahme/Mauser estrenat a la Volksbühne la darrera temporada, amb guitarrista inclòs). També,

per seguir amb el joc de les semblances, trobem paral·lelismes amb l'*Hamlet* arrebossat d'Ostermeier en l'ús dels efectes especials de manera deliberadament vistosa i naïf, com ara el fum o la pluja artificial, efectismes voluntàriament innocents i maldestres, però certament efectius. A mesura que avança l'acció els actors es van embrutant els vestits, cauen, es rebolquen pel fang i marranegen tot el que poden, i per aquest motiu a les dues primers fileres del públic se'ls reparteix convenientment uns quants impermeables, per no haver de lamentar possibles denúncies dels respectables espectadors per terrorisme tèxtil. El joc d'equívocs, enganys, transvestisme i ambigüitat proposat per Shakespeare adquireix en aquest muntatge el seu propòsit original, i no cal dir que és una meravella interpretativa veure un actor mascle fent de femella que es transvesteix de mascle, i a més a més, creure'ns-ho (i de quina manera). No és ara el moment de resumir

l'embolicadíssim argument de *Was ihr wollt* (se suposa que els lectors d'ASSAIG DE TEATRE són gent llegida i cultivada), per la multitud d'enganys, girs i situacions rocambolesques que planteja. El que sí cal dir és que el talent d'un director de la talla de Thalheimer i d'un repartiment en au-

tèntic estat de gràcia (ja em disculparan el tòpic), fan d'aquest espectacle no una refrescant alenada d'aire fresc (això ja seria massa tòpic) sinó un autèntic bany de fang exfoliant, relaxant i purificador, després del qual un no pot fer res més que sentir-se feliç, renovat i d'un excel·lent bon humor.
